

til en højere, som den højere Klasse betinger en lavere Betaling — da jeg ikke er i Stand til nu at overse Virkningen af den Forandring, som er foreslaaet, nemlig at den fjerde Klasse skulde bortfalde, om end under en Forudsætning, som der jo er rejst adskillige Indvendinger imod. Smidertid vil der jo blive Værlighed til for de mange forskellige Varers Vedkommende, af hvilke det ærede Medlem her nævnte nogle og det ret vigtige, at overveje, hvorvidt der ikke kunde være Anledning til, at de overføres til en billigere Fragtklasse, end de for nærværende Tid staa i. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i saa Henseende. Kun skal jeg nævne, at man med Hensyn til Krudt har gjort opmærksom paa, at det var ubilligt og kostbart, at enhver, der vil have noget Krudt, maa selv om det kun er 100 Pund, betale for en hel Vognladning. Man henstiller derfor, om der ikke kunde løbe en Krudtvogn en Gang om Maaneden, saaledes at den paa Stationerne aflader det, som de vedkommende handlende kunne have Brug for, i Stedet for at nu en Mand, hver Gang han har Brug for denne Vare, maa betale for en hel Vognladning, selv naar det kun er et lille Kvantum. Ja, den ærede Minister synes, at det er morsomt. Jeg kan heller ikke sige andet, end at jeg synes ikke, at Spørgsmaalet er saa overordenlig stort, men den ærede Minister sælger jo ikke Krudt, og jeg heller ikke, og det er jo vel muligt, at hvis man drev denne Næringsvej selv, vilde man se et lidt større Spørgsmaal deri, end man nu er tilbøjelig til at gøre. Det gøre de Folk, der ere interesserede deri, og da jeg skal være Tolk for dem, bringer jeg det frem her. Dernæst maa der absolut være noget galt med Hensyn til Taksterne for Vildt, der jo er en temmelig stor Artikel i Vestsjælland, hvis det er rigtigt, at de fremtræde saaledes, at der for 100 Kilo betales fra Hølstebro til Bamdrup 2 Kr. 93 Øre, men fra Hølstebro til Vojens 1 Kr. 73 Øre. Hvis disse Takster ere rigtigt opgivne, maa der være noget galt i Beregningen. Jeg vil anbefale dette Punkt til Undersøgelse, om der i saa Henseende skulde være noget galt. — Hvad Trælast angaar, er det mig bekendt, at vore danske trælasthandlende, i alt Fald alle de jydskke, ere misfornøjede paa alle Punkter — med hvilken Ret, skal jeg lade være usagt. De ere misfornøjede med Vognene, med Indladningen i Vognene, med Taksterne, med Afslæsnings- og Paalæsningsfristerne, med Overvægtsbestemmelserne, med Mulkterne, kort sagt, med det alt sammen, og jeg skal ikke nægte, at jeg har faaet det Indtryk, at noget af denne Misfornøjelse maa være begrundet. Ja, de

gaa saa vidt, at de sige, at naar man lader dem betale Mulkterne, gør man ikke en Gang det i Overensstemmelse med Loven, men man lader dem endnu en Gang betale Fragten. Naagtet de kun skulle betale tredobbelt Fragt, opkræver man fragten endnu en Gang, saa at de komme til at betale firedobbelt Fragt, hvilket jo ikke er stemmende med Loven. Og saa kunne de ikke en Gang vide, hvormegen Overvægt der er, da deres Varer ikke kunne vejes. At de 5 pCt. ikke ere tilstrækkelige for den Slags Varer, fremhævede det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds; saa vidt jeg ved, bede de da ogsaa om, at det maa blive en Margin af 10 pCt. Sikkert er det, at ved Etableringen af Dampfærgerne mellem Sverige og Danmark er der givet den svenske Trælasthandel gunstige Konfurrenseforhold over for den danske, og af den Grund kunde der vel være Anledning til at undersøge, hvorvidt der i Virkeligheden bør gøres andre Realer gældende for Trælasthandelen end dem, som gælde for andre Varesorter paa Grund af Varernes ejendommelige Beskaffenhed og den Banstuelighed, hvormed de kunne lades og vejes samt de særlige Banstueligheder, som Temperaturforholdene lægge i Vejen for, at dette kan gøres til en hvilken som helst Tid. Jeg vil altsaa bede det ærede Udvalg, for saa vidt det, saaledes som det er antydet, kommer ind paa disse Enkeltheder, om at beskæftige sig med denne Sag, og for saa vidt det bliver Administrationen, vil jeg bede den om at stænke denne Sag sin Opmærksomhed. For de Spørgsmaals Vedkommende, som direkte vedrøre Paragrafferne i det foreslagte Forslag, vil jeg anbefale Udvalget at stænke det, jeg her har fremdraget, sin Opmærksomhed.

B. Jørgensen: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg gerne vilde tillade mig at gøre om det foreliggende Lovforslag. Naar man læser dette Forslag igen, kommer man let til at se, at man ikke godt ad Lovgivningsvejen kan ordne Enkelthederne i Særbanetaksterne, men at man maa overlade dette til Administrationen. Jeg tror, at Forslaget er inde paa den rette Vej ved at give billigere Takster. Efter min Mening kommer det ikke saa meget an paa, om Særbanerne give $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ pCt. mere eller mindre i Rente af Anlægssummen, det kommer mere an paa, om Særbanerne hjælpe til at fremme Omsætningen, ophjelpe Landets Produktionsvirksomhed og skaffe en saa let og billig og god Forbindelse med vore Udførselshavne som muligt. Og jeg tror, det vil vise sig, at det ærede Medlem